

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 41

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο Γρεβενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† 'Ο Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† 'Ο 'Αρχιεπ. τῆς 'Ι. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† 'Ο Μέγας 'Αρχιδιάκονος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25
ἑξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1 'Ιανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Τὸ ἀπροπαράσκευον ἡμῶν διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν — Ἀνάλεκτα ἐκ τῶν πατριαρχικῶν κωδίκων ὑπὸ ἀρχιμ. Ἰωακείμ Φοροπούλου — Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σισανίου ἱερῶν μονῶν, ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου — Ἱστορικὸν ζήτημα ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ε. Λαυριώτου — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπισκέψεις εἰς τὰ ἀνάκτορα. — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐν συνόδῳ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχόντος Μεγάλου Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου μετέβη τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ ἀνάκτορα καὶ ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Β. τοῦ ἀρχιεγγραμμάτεως Τυχσίν βέη, καθ' ἣν ἀναπτύξας τῇ Α. Ε. ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν κτημάτων τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἑλασσῶνος ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ὀλυμπιωτίσσης ἀναμφόρως δικαιώματα ἐπεκαλέσατο τὴν εὐμενὴ καὶ ὑψηλὴν ἐπένευσιν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἀνακτος ἐπὶ τε τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχιεγγραμμάτεως ἀνακοινωσάμενου τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι τὰ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὑποβληθέντα, ὁ σεπτὸς Ἀναξ ἠνδύκησε μεγαθύμως ἐναδιατάξῃ τὴν ὅσον ἐνεστί τάχιον ἐξομάλισιν τῶν ζητημάτων τούτων.

Προχθὲς δὲ Τετάρτῃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Βερροίας Κωνσταντίου μετέβη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν καὶ ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Γ. τοῦ πρωθυπουργοῦ Χαλῆλ Ριζάκτ παρὰ ἀφρώσαν τὰ αὐτὰ ζητήματα.

— Ἐκλογή νέων συνοδικῶν. — Ἐν τῇ χθισινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ σκέψεως γενομένης περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἑνεκα τῆς μεταθέσεως αὐτῶν ἀποχωρούντων μελῶν τῆς 'Ι. Συνόδου, προσεκλήθησαν νέα μέλη κατὰ τὸ Συνταγματικὸν οἱ ἐν τῇ σειρᾷ αὐτῶν ἐρχόμενοι σεβασμιώτατοι μητροπολίται Μεσημβρίας Χρίτων ἀντικαθιστῶν τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην Μαρωνείας (νῦν Ρόδου) Ἰωακείμ, Βάρνης Πολύκαρπος ἀντικαθιστῶν τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Σηλυβρίας (νῦν Μαρωνείας) Κωνσταντίνον, καὶ Αιτίτης Νικηφόρος ἀντικαθιστῶν τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως (νῦν Σηλυβρίας) Διονύσιον.

— Ἐκλογή μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως. — Τῆς ἐπαρχίας Ἐλευθερουπόλεως χρευστάτης ἑνεκα τῆς προσφάτου προαγωγῆς τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σηλυβρίας, ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης προέβη εἰς πλήρωσιν. Τεθέντων τοίνυν ὑποψηφίων τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν Στρωμνίτης Παναρέτου, πρῶτον Μεσημβρίας Γενναδίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου επισκόπου Ἀβύδου Νικοδήμου καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐξελέγη μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως ὁ μητροπολίτης Στρωμνίτης Παναρέτος.

— Κεντρικὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ. — Ἐν τῇ τῆς παρελθούσης Πέμπτης κοινῇ τῶν δύο Σωμάτων συνεδρίᾳ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου προὑποβαλόντος ὡς γνωστὸν, παραιτήσιν ἀπὸ τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος τῆς Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξελέγη εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μηθύμνης Στέφανος.

— Ἐπισκέψεις. — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἡ Α. Θ. Π. ἐπισκέφθη τοὺς σεβασμιωτάτους μητροπολίτας Ρόδου Ἰωακείμ, Μαρωνείας Κωνσταντίνον καὶ Σηλυ-

βρίας Διονύσιον ἐπὶ τῇ προσφάτῳ μεταθέσει αὐτῶν, καὶ τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην Μηθύμνης Στέφανον ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ εἰς Βασιλεύουσαν.

Προχθὲς ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ἡ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας Μιχάιλοβιτς ἄρτι εἰς βασιλεύουσαν ἐπανακείμενος ἐν συνοδίᾳ τοῦ κ. Ἀποστόλοβιτς. Ἡ Α. Ε. ἀπεχαιρέτισε τὴν Α. Θ. Π. ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀναχωρήσει αὐτῆς, ἐνεχείρισε δὲ καὶ αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου.

— *Ἐπαρχία Σάμου.* — Οἱ βουλευταὶ Σάμου διὰ γράμματος αὐτῶν ἐξέφρασαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου μητροπολίτου Σάμου Ἀθανασίου.

— *Ἀφίξεις.* — Συμμορφούμενος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας ἀρίκετο προχθὲς εἰς βασιλεύουσαν ἐξαίτησόμενος καὶ προσωπικῶς τὴν συγχώρησιν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν ἀγίῳ Ὁρει Μονῆς τοῦ Καρχαλλοῦ Ἀθανάσιος. Ἡ Α. Θ. Π. μετακλησαμένη παρ' ἐκυτῇ τὸν εἰρημένον ἡγούμενον ἐποίησατο αὐτῷ τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις καὶ συστάσεις ἀνακοινωσάμενος ἅμα τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἄρσεως τῆς ἐπιθεβλημένης αὐτῷ ποινῆς. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐξεδόθη τὸ προσήκον συγχωρητικὸν γράμμα, ὅπερ δι' ἐτέρας συστατηρίου διαβιβασθήσεται εἰς τὴν ἱερὰν κοινότητα τοῦ ἁγίου Ὁρους διὰ τὰ περαιτέρω.

— *Καθαίρεσις διακόνου.* — Προτάσει τῆς Π. Κ. Ε. Ἐπιτροπῆς ἡ ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν καθάρισιν τοῦ ἐκ Καλλικρτείας τῆς ἐπισκοπῆς Μετρῶν ὀρμωμένου ἱεροδ. Προκοπίου ἐνεκὰ τῆς ἄλλοπροσχόλου καὶ ἀντιθρησκευτικῆς αὐτοῦ πολιτείας.

ΤΟ ΑΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΟΝ ΗΜΩΝ

διὰ τὴν

ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΖΩΗΝ

Φύσει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ ὑποπίπτοντα αἰέποτε προσηλούμενος, σπανίως αἶρει τό τε σωματικὸν καὶ τὸ ψυχικὸν ὄμμα πρὸς τὰ μὴ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ ὑποπίπτοντα. Γεννώμενος καὶ βιών ἐν τῷ πλανήτῃ τούτῳ ἀφοσιούται ἀκατάσχετος εἰς μελέτην, ἔρευναν καὶ ἐκζήτησιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑφισταμένων, ἀδιαφορῶν τελείως περὶ τῶν ὑποδεικνυομένων μὲν αὐτῷ καὶ παραγγελλομένων, ἀλλ' ἔξωθεν τοῦ πλανήτου, ἐν ᾧ αὐτὸς ζῇ, εὐρισκομένων. Ἐν τῇ φωλεᾷ, ἐν ᾗ προώριστα ἵνα διανύσῃ τὸ πρόσκαιρον μέρος τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ ἦν κοινωνίαν ὀνομάζομεν, ἐργάζεται ἀδιαλείπτως, μοχθεῖ καὶ πάντα λίθον κινεῖ ὅπως προσπορίσῃ ἑαυτῷ

ἄρτον, ὅσον ἔνεστιν ἄρθρον καὶ δαφιλῇ, κτήσῃ ἀγαθὰ ἐπίγεια παρέχοντα αὐτῷ ἄνετον τὸν βίον τοῦτον. Μετὰ τὴν ἐξατφάλισιν τοῦ ἀπχραιτήτου τοῦτου καὶ εὐσιώδους στοιχείου τῆς βιοτῆς αὐτοῦ, διανοίγει ἐκυτῷ ὁδὸν πρὸς δόξαν, ἐπιθυμεῖ ἵνα καὶ δοξασθῇ ἐν τῇ φωλεᾷ αὐτοῦ ταύτῃ· ἐπιδιώκει καὶ ἀγωνίζεται ἵνα ὑπερτερῇ τοὺς συνοίκους αὐτοῦ, αὐτὸς πρῶτος ἐν τοῖς ἴσοις αὐτοῦ ἐκφαινόμενος, αὐτὸς μᾶλλον τῶν ὁμοίων αὐτοῦ τιμώμενος καὶ τὸ σέβας ἐπισπώμενος, αὐτὸς οἶκον μείζονα καὶ μεγαλοπρεπέστερον τῶν συνοικιστῶν αὐτοῦ οἰκοδομῶν καὶ ἐν συνόλῳ πάντων ὑπέρτερος καὶ φέρτερος ἐπιδεικνύμενος· ἄρχεται δηλονότι θηρῶν δόξαν κοσμικὴν καὶ ἔκπαγλα ἐπ' αὐτὸν τὰ βλέμματα τοῦ περὶ αὐτὸν ὁμίλου ἐπισύρει ὀρεγόμενος· ἡ φλόξ αὕτη τῆς φιλοδοξίας αὖξει παρ' αὐτῷ βαθμηδόν, καὶ ἐνίοτε παρὰ τιπὶ εἰς τοσοῦτο προβαίνει, ὥστε πράγματι μεταβάλλεται εἰς πυρκαϊάν, ἥτις ἀποτεφροῖ αὐτὸν μὲθ' ἀπάντων τῶν συγχομισθέντων, καὶ ἀπογυμνοῦσα οὕτως αὐτὸν καθίστησι γελοῖον ἔμπροσθεν τῶν τέως αὐτῷ κεχηγόντων. Μετὰ τὴν ἐν τῇ φωλεᾷ αὐτοῦ ταύτῃ περιστροφικὴν κίνησιν, μετὰ τὴν δηλονότι ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τὸ προηγούμενον αὐτοῦ καθεστῶς καὶ τὴν διὰ τῶν πραγμάτων κατάδειξιν τῶν προηγούμενων ματαιοπονιῶν αὐτοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὀργῶν καὶ αὖθις πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὀρέγεται καὶ πάλιν τὰς χεῖρας πρὸς τὴν ἡλίεβατον ἐκείνην ὁδὸν ἀφ' ἧς κατέπεσεν. Ἄρα δὲν ἐδίδαξαν αὐτὸν ἡ πτώσις καὶ τὸ πάθημα· δὲν ἐπέισθη ὁ ἴδιος εἰσέτι ὅτι «κατὰ ρεύματος κώπην ἐλαύνει» κατὰ τὴν παροιμίαν. Μένει ἀνουθέτητος καὶ ἀμετάτρεπτος καὶ δυσάποσπαστος ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἐκείνην φλόγα. Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν μετὰ σθένους τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἐν τῷ βίῳ, παλαίει πρὸς ἀντιζῶους περιπτώσεις ἀντιμετωπίζων πᾶσαν δυσχέριαν· ἀψηφεῖ πάντα κίνδυνον ἐπαπειλοῦντα τὸν βίον αὐτοῦ· δείκνυται ἀπαθὲς πρὸς τὰς στοναχὰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, μηδὲν θέλων νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῶν ἐλαχίστων τοῦ Κυρίου ἀδελφῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ φορᾷ ἀκατασχέτῳ πρὸς κτήσιν ἀγαθῶν προσκαίρων, καὶ πρὸς ἀναστήλωσιν βίου εὐμαροῦς καὶ ὑπὸ δόξης προσκαίρου ἡγλαϊσμένου χωρῶν, ἐπιλανθάνεται παντὸς νοουθετικοῦ λόγου ἀφορῶντος τὴν σωτηρίαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ψυχῆς· ἀμνημονεῖ ὅτι ὁ Πλάστης αὐτοῦ ἐχάρησεν αὐτῷ καὶ μερίδα τινὰ ἀθάνατον, περὶ ἧς δέον πρωτίστως ἵνα μεριμνήσῃ· Αἱ κοσμικαὶ φροντίδες πνίγουσι τὴν περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τοῦ θανάτου δὲ αἵφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐπερχομένου, ὁ περὶ τὴν θερά-

πείαν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος μετὰ τοσαύτης θερμῆς καὶ δραστηριότητος ἐργασθεῖς, ἥδη φωρᾶται ἀπροπαράσκευος καὶ δὴ οὐδεμίαν ποιησάμενος φροντίδα περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν.

Πράγματι ἐνῷ πάντες τοσοῦτον προσηλούμεθα εἰς τὴν θεραπείαν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ σώματος, ἐνῷ τηλικούτους ἀγῶνας καὶ βρῦχάνους ὑφίστάμεθα χάριν τῆς ἐπιτεύξεως βίου ἀνέτου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐν ᾧ θλασσοπλοοῦμεν καὶ διακινδυνεύομεν αὐτὴν τὴν ζωὴν ἡμῶν χάριν κτήσεως μεϊζόνων ἐπιγείων ἀγαθῶν, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀθανάτου ἡμῶν ψυχῆς, διὰ τὴν προπαρσκευὴν ἡμῶν χάριν τῆς μελλούσης αἰωνίου ζωῆς, οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον θυσιάζομεν χρόνον. Ἐνῷ καθ' ἐκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν πρόκεινται παραδείγματα ἀδελφῶν, οἵτινες τὴν προηγουμένην ἡμέραν, πρὸ μιᾶς ἔτι ὥρας, μεθ' ἡμῶν συλλαλοῦντες, αἰφνης μετέστησαν πρὸς Κύριον, πάντας τοὺς συσσωρευθέντας θησαυροὺς αὐτῶν ἐνταῦθα ἔρμαιοι παντὶ καταλιπόντες καὶ οὐδὲν μεθ' ἑαυτῶν συναπενεγκόντες, ἐνῷ τοσαῦτα, λέγομεν, βλέπομεν παραδείγματα διδάσκοντα ἡμᾶς τὸ ἄσφατον καὶ ἀβέβαιον τοῦ παρόντος βίου, ἐν τούτοις πάντες δὲν ὀδηγούμεθα καὶ δὲν ποδηγετούμεθα εἰς τὸ νὰ ἔχωμεν ἑαυτοὺς πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ προπαρσκευασμένους διὰ τὴν μέλλουσαν ἡμῶν ζωὴν. Ἐνῷ προκειμένου περὶ ταξιδίου ἡμῶν προσωρινοῦ, περὶ μεταβάσεως ἡμῶν ἀπὸ πόλεως τινος εἰς ἄλλην ἢ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλομεν ὅπως ἐφοδιασθῶμεν διὰ παντὸς χρειώδους μέχρι τῆς ἐπανόδου ἡμῶν εἰς τὰ ἴδια, προκειμένου περὶ μεταβάσεως ἡμῶν ἀπὸ τῆς παρούσης προσκαιροῦ ζωῆς εἰς ἄλλην αἰωνίαν, ἀφ' ἧς οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπιστρέψωμεν, οὐ μόνον οὐδόλως σχεδὸν μεριμνῶμεν περὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἐφοδίων, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν νῷ ἔχομεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ φροντίς περὶ τούτων. Καὶ ὅμως τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον φωνεῖ ἡμῖν «γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται». Περὶ ἐργος ἀληθῶς καὶ ἀκατανόητος ἡ τυφλὴ αὕτη μέριμνα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μεριμνᾶν δηλονότι καὶ προπαρσκευάζειν τὴν ἐξασφάλισιν ἀγαθῶν, ἅτινα ἐγκαταλιμπάνει ἐνταῦθα, καὶ μὴ μεριμνᾶν περὶ τοῦ μόνου ἀγαθοῦ μεθ' οὗ συναπέρχεται ἐντεῦθεν, τῆς προσηκούσης προπαρσκευῆς τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ ψυχῆς!

Τὴν τυφλώτουσαν ταύτην μέριμναν τοῦ ἀνθρώπου πολλάκις ἤλεγξε καὶ ἐλέγχει ἡ ἁγία ἡμῶν Γραφή, καὶ ὅμως ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν κούρη τῇ

διανοίᾳ ἵνα προπαρσκευάζωμεν ἀγαθὰ πολλὰ διὰ τὴν παρούσαν ζωὴν, ἀφίνοντες ἑαυτοὺς ἀπροπαρσκευοὺς διὰ τὴν μέλλουσαν.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ἐκ διδόντος

ἀρχιμ. Ἰωακείμ Φοροπούλου δ. φ.

ἀρχιεπιφύλακος τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Λόγοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτιμίων*.

Κύριλλος (ὁ Ζ΄) ἐλέφ Θεοῦ κλπ.

Πρὸς τὸν Σάμου κύριον Γαβριήλ ἀποκριτικὴ εἰς τὸ περὶ τῶν ἐπεμβάσεων πρὸς τὰ ἀρχιερατικά του προνόμια.

Ἀπὸ τοῦ σταλέντος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν γράμματός σου, ἀναγνωσθέντος συνοδικῶς, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν συναποσταλέντων ἀντιγράφων εἶδομεν τὰς παρεχομένας πληροφορίας σου περὶ τῶν διοργανωθέντων αὐτοῖσι εἰς ἀποκατάστασιν ἐπιτροπῆς ἐκ λαϊκῶν συνισταμένης τῇ προεδρείᾳ τῆς ἱερότητός σου πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἡτοι τῶν χειροτονιῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν διαζυγίων, καταργουμένης τοῦντεῦθεν καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀφοριστικῶν γράμμάτων. Σκεψάμενοι τοίνυν περὶ τούτων συνοδικῶς ἐνεκρίναμεν διαπέμψαι τὰς δεούσας ἐκκλησιαστικὰς προτροπὰς πρὸς τὴν ἐντιμον Βουλὴν τῆς νήσου ταύτης, ἀφορώσας καὶ διαπραγματευομένας δι' ἀποδείξεως νομίμων καὶ κανονικῶν λόγων τὴν ἀντίλαϊκῶν ἀποκατάστασιν ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς συγχειμένης ὑπὸ ἱερωμένων προσώπων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ἱερότητός σου, ἔχοντος καὶ τὴν προεδρείαν αὐτῆς, ὥστε αἱ τῶν χειροτονιῶν καὶ τῶν διαζυγίων ὑποθέσεις, ὡς βᾶσιν ἔχουσαι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἱερῶν κανόνων νὰ διεξάγονται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς. Τὴν συνοδικὴν ἡμῶν ταύτην ἐπιστολὴν περικλείσαντες ἐπιστήσαμεν δι' εὐχετικοῦ ἡμῶν γράμματός πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἡγεμόνα ἀζιῶντες καὶ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος τὴν ἡγεμονικὴν προστασίαν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ ὑποθέσει. Ὅθεν εἰδοποιούντες τῇ ἱερότητί σου τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκκλησίας, ἐξ οὗ ἐλπίζεται, ὡς εἰκός, εὐκαίον ἀποτελεσμά, προτρεπόμεθα ὅπως προσενεχθεῖς ἀναλόγως συντελέσης καὶ διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν τρόπων σου, ἵνα εὐοδωθῇ ἡ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποκατάστασις, συμ-

* Συνέχεια ἀπὸ τῆς 416 σελίδος.

φώνως τὰς προτροπὰς καὶ τοῖς νομίμοις λόγοις τῆς Ἐκκλησίας.

αὐτῶν. Νοεμβρ. στ'.

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Σάμου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Ἐγνώσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅτι ἡ ἔντιμος ὑμῶν Βουλὴ προήχθη εἰς πρακτικὰ τινα καὶ ἀποφάσεις ἐπὶ ὑποθέσεων καὶ πραγμάτων πνευματικῶν, ἅτινα ἔχοντα τὴν ἐξάρτησιν ἐξ αὐτῶν τῶν ἱερῶν κανόνων, περιστρέφονται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τόπους ἀρχιερέων, πρὸς οὓς ἐκείνοι οἱ θεῖοι κανόνες, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ καὶ βασιλικαὶ θεσμοθεσίαι ἀνέκαθεν ἀνατίθενται εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν διεξαγωγὴν. Ταῦτα δὲ εἰσιν αἱ χειροτονίαι τῶν ἱερέων καὶ τὰ διαζύγια τῶν ἀνδρογύνων, περιοριζόμενα τούντεῦθεν εἰς τὴν γνωμοδότησιν καὶ ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς ὑπὸ λαϊκῶν προσώπων συγκειμένης τῇ προεδρείᾳ μὲν τοῦ ἀρχιερέως, μὴ δυναμένου μέντοι ἄνευ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐγκρίσεως καὶ ρητῆς διαταγῆς τῆς Διοικήσεως, οὐδεμίαν τούτων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων ἀρχιερατικῶν ὑποθέσεων ἐνεργῆσαι καὶ διαιτησάιν πρὸς δὲ τούτοις ἀπείρηται ὅλως καὶ ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἔκδοσις ἀφοριστικῶν γραμμάτων ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ· καὶ ὅτι μὲν ὁ σκοπὸς τῆς ἐντίμου Βουλῆς διὰ τοῦ βήματος, τούτου ἔχει βᾶσιν τὸ ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ἐλπίζομενον ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἄλλὰ τὸ νὰ βληθῇ ὑπ' ὅσιν μὴποτε τοῦτο, φέρον χαρακτῆρα ἐπεμβάσεως καὶ ἐπιμειξίας λαϊκῶν εἰς τὰ πνευματικά, ἀσυγγνώστου παρὰ τοῖς ἱεροῖς κανόσι, καταντᾷ εἰς καταφρόνησιν καὶ παράβασιν αὐτῶν καὶ ἐπομένως ἀντ' ὠφελείας ἐπιφέρει κρίμα κατὰ ψυχὴν, τοῦτο σπεύδει ἡ Ἐκκλησία κατὰ χρέος προνοίας αὐτῆς ἵνα παρυστήσῃ εἰς τὴν εὐσεβῆ φρόνησιν τῆς ἐντίμου Βουλῆς διὰ τῆς παρούσης ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, προθεμένη ὥστε ἡ ἐπίτευξις τοῦ προνοητικοῦ σκοποῦ τῆς βελτιώσεως, ὃν ἐπίσης δικαιοὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία, κατορθωθῇ ἄνευ παραχαρᾶξεως τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἄνευ κινιστοῦ μετακινήσεως τῶν ἱερῶν καθεστώτων, ὃ ἐστὶν ἡ πρὸς τὴν διαχείρησιν καὶ διαίτησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἐγκριθεῖσα Ἐπιτροπὴ νὰ συγκροτῇται ὑπὸ ἐκλεγμένων παρὰ τοῦ ἀρχιερέως προσώπων ἱερωμένων, ἐχόντων τὰ προσόντα τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας, ἐν οἷς ἔχει προεδρεύειν ὁ κατὰ καιρὸν ἀρχιερεὺς· ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη Ἐπιτροπὴ, παρὰ τὸ εὐφημὸν καὶ νόμιμον, ὑπάρχει καὶ διὰ τὸ ἱερὸν καὶ πεδᾶμιον τοῦ χαρακτῆρος προσφυῆς καὶ καταλληλοτέρᾳ εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν ἱερὰν κλήσιν αὐτῆς, εἶναι εὐδελον καὶ ἀναντίρρητον, καθόσον καὶ αἱ ὑπ' αὐτῆς διεξαχθισόμεναι ὑποθέσεις φύσεως οὗσαι πνευματικῆς, ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ὁδηγίας καὶ ἀποφάσεως τῶν ἱερῶν κανόνων. Καὶ πρῶτον, ἡ ἐξέτασις ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ

βίου καὶ τῶν ὀρθῶν φρονημάτων τοῦ ἱερωθησομένου, τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος, τοῦ περὶ τὴν εὐσέβειαν ζήλου, τῆς εὐκρινεῖς ἐξομολογήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀπαιτούμενων προσόντων, εἶνε ἔργον πνευματικὸν καὶ πνευματικοῖς πατρῷσιν ἀνήκον, ὑπαγορευομένοις σύμφωνα τοῖς ἱεροῖς νόμοις. Καὶ τὰ διαζύγια δὲ, ὡς βασιζόμενα ἐπίσης εἰς τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ κανόνας, εἶνε φανερόν ὅτι ἀναφέρονται εἰς τὸ πνευματικόν, καὶ αἱ τούτων διαιτήσεις φέρουσιν αἰετοτε λόγους καὶ αἰτίας νομίμους, αἱ ὁποῖαι πολλὰκις μὴ τολμώμεναι νὰ ἐκτίθωνται εἰς γνώσιν καὶ εἰς ἀκοῆς λαϊκῶν, ὡς σκανδαλώδεις, ἐμπιστεύονται πνευματικώτερον εἰς ἱερωμένα πρόσωπα, ὧν καὶ αἱ συμβουλαὶ μᾶλλον τελεσφόροι τῶν λαϊκῶν, καὶ ἡ θεραπεία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιτυχής, καὶ ἡ διαίτησις τέλος μετὰ λόγων νομίμως ὑπαγορευομένων.

Περὶ δὲ τῶν ἀφοριστικῶν γραμμάτων, ὅσα μὲν πηγάζουσιν ἐξ ἰδιωτικῶν διαφορῶν καὶ διενέξεων χρηματικῶν, ἀδιέφορον ἔαν αὐταὶ διαιτηθῶσιν ἐξωτερικῶς ἄνευ ἐπιτιμίου, μολονότι διὰ τούτων πολλὰκις καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια βοηθοῦνται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἄλλως ἀνεξιχνίαστου ἀληθείας, ἐν οἷς ὅμως θεωρεῖται χρέος τοῦ ἀρχιερέως τὸ νὰ ἐπιφέρῃ πνευματικὴν ποινὴν κατὰ παρανομησάντων, ἢ ἄλλως προξένων κοινῆς βλάβης καὶ ψυχικοῦ σκανδάλου τοῖς χριστιανοῖς, τῶν τοιούτων πνευματικῶν μέτρων ἡ ἐνέργεια ὑπάρχει πνευματικῶς ἀπραϊότητος· διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐκκλησία ἐγκρίνουσα συνοδικῇ διασκέψει τὴν ὑπὸ προσώπων ἱερωμένων συγκροτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς, εὐκλειαν καὶ τῷ τόπῳ περιποιούσης, δὲν λείπει προτρέψαι εἰς αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν ἔντιμον Βουλὴν, μὴ ἀμφιβάλλουσα ὅτι μετὰ χριστιανικῆς προθυμίας ἀποδεχθεῖσα τὰς μητρικὰς αὐτῆς συμβουλὰς, καταδηλὸν τε ποιούσα τὸ πρὸς τοὺς ἱεροὺς νόμους, σέβας καὶ παράδειγμα ψυχωφελές ἐμφαίνουσα τῷ αὐτόθι χριστιανύμῳ λαῷ, θέλει ἀσπασθῇ καὶ ἐνδῶτῃ εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω μέτρον τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας, ἀποφεύγουσα καὶ τὸν ἐκ τῆς προσκρούσεως τῶν ἱερῶν κανόνων ἔλεγχον τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως ἐν εὐχρεστήσει παρὰ τῷ ὑψίστῳ Θεῷ κτλ.

αὐτῶν. Νοεμβρίου στ'.

- + Ὁ Κων. πό. λεως ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέ ης.
- + Ὁ Ἐφέσου Παῖσιος
- + Ὁ Ἡρακλείας Παράρετος
- + Ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ
- + Ὁ Νικομηδείας Διορύσιος
- + Ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος
- + Ὁ Δέρκων Γεράσιμος
- + Ὁ Πρόεδρος Διδυμοτείχου Μελέτιος
- + Ὁ Πρόεδρος Πόσρας Διορύσιος
- + Ὁ Κρήτης Ἰωαννίκιος
- + Ὁ Μελετίου Διορύσιος.

Πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Σάμου
κ. Ἰωάννην Γκίκαρ Β. Β.

Ἐκλαμπρότατε καὶ περιφανέστατε Πρίγκηψ καὶ ἡγεμὼν τῆς Σάμου, υἱέ ἡμῖν κτλ.

Ἐγκρίνεται ἡ Ἐκκλησία κατ' ὀρεῖλὴν ἀξιοχρέου προνοίας αὐτῆς διευθῆναι προτροπὰς πνευματικὰς πρὸς τὴν ἔντιμον Βουλὴν τῆς θεοσώτου αὐτῆς ἡγεμονίας, ἀφορώσας δι' ἐκθέσεως νομίμων καὶ εὐλόγων λόγων τὴν ἀποκατάστασιν ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διεξαγωγῆς τῇ προεδρείᾳ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν αὐτόθι χριστιανῶν, ἔγνω συστήσασθαι ταύτας καὶ πρὸς τὴν περιφανεστάτην Αὐτῆς Ἐνδοξότητα, πεποιοῦν οὐχ ἥττον καὶ ἐρειδομένη εἰς τὴν εὐσεβῆ αὐτῆς γνώμην ἐπὶ τῇ ἀγχιθῇ διὰ τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς προστασίας ἐκβάσει τῶν νομίμων τούτων εἰσηγήσεων τῆς κοινῆς τῶν εὐσεβῶν μητρὸς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Περικλείοντες τοίνυν ἐν τῷδε τῷ πατριαρχικῷ εὐχετικῷ ἡμῶν γράμματι τὴν πρὸς τὴν ἔντιμον Βουλὴν πατριαρχικὴν ἡμῶν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολὴν, ἀξιοῦμεν πατρικῶς τὴν εὐσεβῆ Αὐτῆς Ἐκλαμπρότητα ὅπως μετὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης συνοδύσῃ καὶ τὰς ἡγεμονικὰς αὐτῆς προσφορὰς διαταγὰς, καὶ τὴν φιλόθεον ὑπεράσπισιν ἐπὶ τῇ οὐσιώδει ταύτῃ ἱεραῇ ὑποθέσει, ἥς ἡ κατ' εὐχὴν καὶ ἔφεσιν καὶ προτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας διάπραξις καὶ εὐόδωσις ἔσται ὁμολογουμένως ἀφορμὴ δικαίας ὑποχρεώσεως αὐτῆς εἰς ἀφίλειαν ἐγκαρδίῳ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν καὶ ἐκτενοῦς δεήσεως πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆς εὐσεβεστάτης αὐτῆς ἐκλαμπρότητος ἥς καὶ τ. λ. π.

ἁλωνστ'. Νοεμβρ. στ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΙΣΑΝΙΟΥ
ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ

ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σεβαστείας Ἀνθίμου.

Αἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σισανίου σωζόμεναι ἱεραὶ Μοναὶ εἰσὶν ἑννέα τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν τινὲς μὲν, ὡς ἡ ἐν Δομαβιστίῳ τῆς ἀγίας Παρασκευῆς, ἡ ἐν Δρυανόβῳ τῆς ἀγίας Μεταμορφώσεως, ἡ ἐν Σισανίῳ τῆς Παναγίας, ἡ ἐν Βλάτση τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ἡ ἐν Σελίτση τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου καὶ ἡ ἐν Βουρβουτσικῷ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, πολλῶν ἀριθμοῦσαι αἰώνων βίον ἀνάγονται εἰς ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν, τινὲς δέ, ὡς ἡ ἐν Ζουπανίῳ τῆς ἀγίας Τριάδος, ἡ ἐν Τσιαρουσίνῳ τῆς Παναγίας καὶ ἡ ἐν Βογατσικῷ

Σημ. Ἐκ τοῦ ΑΒ'. κώδικος σελ. 119—120.

τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου διανύουσαι ἐνὸς ἢ καὶ ὀλιγώτερον, ὡς ἡ τελευταία, αἰῶνος βίον, εἰσὶ μεταγενεστέρας ἐποχῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε τῶν πρώτων ἡ ἱστορία ἔγνωσται, οὔτε τῶν τελευταίων ἡ σωζομένη τοιαύτη ἐξετέθη ὑπὸ τινος, καλὸν θεωροῦμεν ὅπως ἀπὸ τῶν στηλῶν «τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύσωμεν πρὸς διατήρησιν πᾶν ὅ,τι ἐπιμελῶς περισυνελέξαμεν περὶ τούτων ὡς καὶ περὶ ἐκείνων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν πρώτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

1. Ἱερὰ Μονὴ τῆς ἀγίας Παρασκευῆς.

Ἡ κατὰ τὸ Δομαβίστιον ἱερὰ καὶ σεβασμία Μονὴ τῆς ἀγίας Παρασκευῆς, κειμένη εἰς τὰς ὑπαρείας τοῦ Ἀσκίου ὄρους, δίκην σινικοῦ τείχους ἐκτεινομένου ἄνωθεν αὐτῆς ἐν ἀπάσῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἀπὸ Σελίτσαν εἰς Πιπιλέσταν καὶ Βλάτσην ἡμιονικῆς ὁδοῦ, τετράωρον πρὸς βορρᾶν τῆς Σιατίστης, εἶναι πτωχοτάτη μὲν σήμερον μόλις ἐπαρκοῦσα εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῆς, ἀρχαιοτάτην ὅμως ἔχει τὴν καταγωγὴν, διατηροῦσα ἀρχαιοτάτον Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ναόν, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς τιμώμενον, ἥς ἡ εἰκὼν ἐπὶ λευκοῦ πανίου, φέρει κάτωθεν τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν ὡς ἔχει παραδίδω εἰς τὴν δημοσιότητα.

ΤΗΝ ΠΑΡΟΝ ΗΚΟΝΑ ΤΗΝ ΣΤΕΛΝΟ ΕΓΩ
Ο ΜΙΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΙΧΟΥ ΣΤΟΤΟΜΑΒΗΣΤΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑ
ΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΕΣΤΩ ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥ
ΝΟΝ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ.

(ἔπονται πέντε δυσανάγνωστα ὀνόματα).

ἔτει 1362 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 21.

Γεώργιος Ἀθανάσις Τάδο Στάνο καὶ τῶν γονέων
τὰ ἀνακένιστα κάγω ὁ Δωρόθεος 1775, διδάνι.

Κατὰ τὴν Μονὴν ταύτην ἀναφέρεται ὅτι εὐρέθησαν τάφοι στρατηγῶν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἰκάζω δὲ ὅτι ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσι καὶ τὰ ἄνωθεν τῆς Μονῆς ταύτης σωζόμενα βραχῶδη σπήλαια, τὰ σήμερον ἐπιτοπίως «ἀσκηταριά» λεγόμενα, ἐκ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀσκητικοῦ βίου, ὃν διῆγον μετὰ ταῦτα οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ταύτης, διότι δὲν δύναται τὰ παραδεχθῆναι ὅτι ταῦτα κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ Μονῇ. Ἀπλῇ ἐξέτασις τῶν πρὸ τῶν θυρῶν τῶν εἰρημένων σπηλαίων τεραστίων διαστάσεων ὀγκολίθων δύναται νὰ καταπείσῃ τὸν παρατηρητὴν. Ὑπὸ τίνος ψυχοδομήθῃ ἡ Μονὴ αὕτη, καθὼς καὶ πότε, εἶναι ἄγνωστον σήμερον φαίνεται ὅμως ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν

οὐδεμία πρόνοια ἐλήφθη περὶ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπαλλοτριώσαντες αὐτὴν ὀλίγον καὶ κατὰ μικρὸν τῶν γαιῶν καὶ τῶν δασῶν αὐτῆς, περιώρισαν αὐτὴν ἐντὸς στενωτάτου θριγκοῦ, μόλις διατηρουμένην καὶ φυτοζωοῦσαν. Σήμερον διατηρεῖ 60 ἕως 70 αἰγοπρόβατα καὶ 60 ἕως 80 στρέμματα γῆς, μετὰ μικροῦ δάσους, συντηρεῖται δὲ ἀπὸ τὰ ἐλέη τῶν χριστιανῶν τῆς ἐπαρχίας, ἀναλαβόντων καὶ τὴν ἀνοικοδομήσιν τῆς πρὸ μικροῦ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς γενομένης πλευρᾶς αὐτῆς.

2. Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἡ Μονὴ αὕτη κειμένη ἐπὶ τῆς ὑπερθεῖν τοῦ χωρίου Δρυανόβου κορυφῆς τοῦ Ἀσκίου ὄρους, δεσπόζει ὁλοκλήρου τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Ἀλιάκμονος ποταμοῦ, ἐπὶ τῆς ἀπὸ Βλάτσης δὲ εἰς Ἀνασελίτσαν ἡμιονικῆς ὁδοῦ, ἥτις ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους τούτου μεταβάλλεται εἰς ἀμαξιτὴν, εὐρισκομένη, εἶναι ἀρκετὰ πλουσία εἰς γαῖας καὶ ποίμνια ἀποφέρουσα ἐτησίως 140 περίπου ὀθωμανικὰς λίρας εἰσόδημα· ὁ Νὰς τῆς Μονῆς ταύτης, ἀρχαίου Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, φέρει ἐκ πλίνθων ἐπὶ τοῦ τρούλου αὐτοῦ τὴν χρονολογίαν 1101, ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη εἶναι ἀρχαιοτάτη· ἐκτὸς ὅμως τῆς χρονολογίας ταύτης οὐδὲν ἕτερον ἀρχαῖον μνημεῖον διατηρεῖ σήμερον, αἱ δὲ εἰκονογραφίαι τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ, πλουσιώταται τὸν καλλιωπισμὸν, εἶναι μεταγενεστέρως ἐποχῆς ἱστορηθεῖσαι, κατὰ τινα ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ναοῦ τούτου ἐπιγραφὴν, ἐν ἔτει 1652 ἐπὶ ἐπισκόπου Σισανίου Δανιήλ.

«*Ἀνηγέρθη καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεῖος καὶ πάνσευτος ναὸς οὗτος τῆς φρικτῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ συνδρομῆς κόπου καὶ ἐξόδων τοῦ παροσιωτάτου κυροῦ Παΐσιου ἱερομονάχου καὶ Νεοφύτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ— ἡγουμενεύοντος Ρωμανοῦ ἱερομονάχου, Ματθαίου ἱερομονάχου, Μητροφάνους Μοραχοῦ, ἀρχιερατεύοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Σισανίου κυροῦ Δανιήλ ἐπὶ ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ ΑΧΝΒ— καὶ ἐθεμελιώθη ἐκ βάθρων ΑΦΝΒ (1552)»*

Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη τῆς Μεταμορφώσεως εὐρίσκετο ἄλλοτε εἰς πολὺ καλητέραν τῆς σήμερον κατάστασιν διατηροῦσα πολλοὺς μοναχοὺς. Σημειωτέον δ' ὅτι τὴν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀναφερομένην χρονολογίαν τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ ναοῦ (1552) δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν πρὸς τὴν ἐν τῷ τρούλῳ αὐτοῦ εὐρισκομένην, 1101, τοιαύτην, ὀριζομένης πάντως διὰ μὲν ταύτης, τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνοικοδομῆς τῆς Μονῆς, διὰ δὲ ἐκείνης, τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ ναοῦ

τῆς Μονῆς, δευτέρου ἀναμφιβόλως τοιούτου· ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ ἀνευρέθη πρό τινας καὶ ἔγγραφόν τι, «πανταχοῦσα» κοινῶς λεγόμενον, τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ πολὺ χαρακτηρίζει τὴν κατάστασιν τῆς Μονῆς κατὰ τὴν ἐν ἣ ἐγράφη ἐποχὴν, πάντως κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, παραδίδω καὶ τοῦτο τῇ δημοσιότητι πρὸς διατήρησιν.

«Οἱ ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενοι εὐλαβέστατοι καὶ ὀρθοδόξοι χριστιανοί, πανιερώτατοι καὶ θεοδόξαστοι Μητροπολίται καὶ Ἀρχιεπίσκοποι, θεοφιλέστατοι καὶ σεβασμιώτατοι ἐπίσκοποι, ἀγιώτατοι καὶ θεοτίμητοι οἰκονόμοι καὶ πρωτοσύγκελλοι, πανοσιώτατοι καθηγούμενοι καὶ πνευματικοὶ πατέρες, ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβέστατοι καὶ θεοσεβέστατοι ἱερεῖς καὶ ἱεροδιάκονοι, ἐντιμότατοι καὶ λογιώτατοι κληρικοί, εὐγενέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ λοιποὶ ἅπαντες εὐλογημένοι χριστιανοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ καὶ ὑγιαίνετε, τὴν προσήκουσαν καὶ ὀφειλομένην μετάνοιαν ἀπονέμεμεν εἰς καθέναν κατὰ τὸ πρέπον, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σας καὶ εὐχέται ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί, οἱ τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν Μονὴν οἰκοῦντες, τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, τῆς εὐρισκομένης σιμᾶ εἰς τὰ σύνορα τῆς Καστορίας, ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Σισανίου, εἰς τὸ ὄρος ὀνομαζόμενον Σάντοβον, πλησίον τῶν χωρίων Μπογατσικοῦ καὶ Δρυανόβου, δεόμεθα ἀκαταπαύστως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἐν ὑγείᾳ, ἀγάπῃ καὶ εὐημερίᾳ ἅπαντες διάγητε, περισκέποντας καὶ διαφυλάττοντας σας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ κάθε πειρασμὸν σωματικὸν καὶ ψυχικόν, καὶ ἀπὸ κάθε ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν— ἐν ὑγείᾳ δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ δοῦλοι σας ἕως τοῦ νῦν, πρόνοιά καὶ κυβερνήσει τοῦ παναγίου Θεοῦ ἡμῶν καὶ δι' εὐχῶν ἁγίων ὑμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ὅμως ἀδελφοί ἡγαπημένοι χριστιανοί, εἰς πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ ἀμετρήτους ζημίας ἐπέσαμεν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι σας ἀπὸ τὰ δεινὰ δυστυχήματα ὅπου συνέβησαν εἰς τὸ Μοναστήριόν μας, ἀπὸ τοὺς ἀγαρηνοὺς, καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ καὶ βαρέα δοσίματα ὅπου καθεκαστὴν δίδομεν, λοιπὸν εἰς λύπην πολὺ ἐμπήκαμεν οἱ πτωχοὶ καὶ τὰ ἅγια σκεύη τοῦ Μοναστηρίου μας τὰ ἔχομεν ἐνέχυρον καὶ ὅπερ περισσότερον, ἂν δὲν βοήθησθε, μέλλει νὰ ἐρημωθῇ τὸ Μοναστήριον, κοντὰς καὶ νὰ ἐχάλασαν καὶ ἐφθάρησαν τὰ νερά, ὅπου ἔρχονται εἰς τὸ Μοναστήριόν μας, διὰ

μέσων σωληναρίων, και εύρισκόμεσθην οί πτωχοί εις ένδειαν μεγάλην από όλα τὰ άλλα όπου συμβάλλουσιν προς κυβέρνησιν του ανθρώπινου σώματος, και μάλιστα από τὸ νερόν, χωρίς του οποίου οὐδέναν άνθρωπος ἡμπορεῖ νὰ ζήσῃ· εις τὸ νὰ ἐλευθερωθῶμεν λοιπόν από τὸ βαρύτατον χρέος και νὰ ἐδγάλωμεν τὰ ἅγια σκεύη τῆς ἐκκλησίας όπου τὰ ἔχομεν ἐνέχυρον και εις τὸ νὰ φέρωμεν πάλιν τὰ νερά εις Μοναστήριόν μας διὰ μέσων τῶν σωληναρίων, χρειάζομεθα μεγάλην βοήθειαν. Λοιπόν μὴν ἔχοντας βοήθειαν από ἄλλοθεν, τρέχομεν με ἀνοιγτάς τὰς ἀγκάλας εις τὰ φιλελεήμονα σπλάγχνα ὑμῶν τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν χάριν ἐλέους και βοηθείας, και ἀποστέλλομεν εις τὰ αὐτόθι τὸν παρόντα ὀσιώτατον ἐν μοναχοῖς και ἡμέτερον ἀδελφὸν κύρ Νικόδημον, και παρακαλοῦμεν τὴν ἀντίληψίν σας εὐλογημένοι χριστιανοί, και ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, νὰ τὸν δεχθῆτε με ἀγάπην και εὐσπλαγχνίαν και με χαρούμενον πρόσωπον και νὰ τὸν συνδράμητε και νὰ τὸν βοηθήσητε και νὰ τοῦ δώσητε τὴν συνειθισμένην σας ἐλεημοσύνην, ὃ μὲν πολλὴν ὃ δὲ ὀλίγην πᾶς ἕνας καθὼς προαιρεῖται και δύναται, και γραφεῖτε ὅποιος θέλει εις τὴν πρόθεσιν και ὅποιος θέλει εις σαρανταλείτουργον, και ὅποιος θέλει εις τὴν παρρησίαν, καθὼς ἡμπορεῖ ἕκαστος· ναὶ ἀδελφοί χριστιανοί, ναὶ δι' ἀγάπην Θεοῦ, μὴ θελήσετε και ἀφήσετε τὸ Μοναστήριον και ἐρημώσῃ, ἀλλὰ σᾶς παρακαλοῦμεν ὡς ἀδελφοί μας νὰ μᾶς ἐλευθερώσητε από τὸ βαρύτατον χρέος και ἔτσι κάμνοντας διὰ τῆς ἐλεημοσύνης ὑμῶν και βοηθείας βέβαια ἐθέλαμεν ἡμπορέσει νὰ ἐδγάλωμεν τὸ χρέος, και νὰ φέρωμεν πάλιν τὰ νερά εις τὸ Μοναστήριον καθὼς ἔρχονταν και πρότερον και νέοι κτήτορες και μετὰ τὸν Θεὸν εὐεργέται θέλετε φανεῖ, και ἀπὸ λόγου μας θέλετε πάρει εὐχὴν εὐλογίαν και συγχώρησιν και θέλετε ἔχει παντοτεινὸν τὸ μνημόσυνον μετὰ τῶν μακαρίων κτητόρων, παρὰ δὲ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ θέλετε λάβει τὸν μισθὸν μυριοπλάσιον και ἐν τῷ νῦν αἰῶνι και ἐν τῷ μέλλοντι· διατί αὐτὸς ὁ Κύριος μᾶς λέγει εις τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον. «μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται» και ὁ ἱεροφάντης φάσκει Δαυὶδ «ἔδλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ και δανεῖζει ὁ δίκαιος και τὸ σπέρμα αὐτοῦ εις εὐλογίαν ἔσται», και ὁ σοφὸς λέγει Σολομῶν ὅτι «ἡ ἐλεημοσύνη λυτρώνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον και σκεπάζει πλῆθος ἀμαρτιῶν». Κάμνοντες λοιπόν καθὼς λέγει τὸ ἀψευδέστατον στόμα τοῦ Ἰησοῦ μας Χριστοῦ, ἐξ ἀποφάσεως θέλετε ἀκούσει ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον Χριστὸν

νὰ σᾶς κρίνῃ με ἐκείνην τὴν μακαρίαν και γλυκυτάτην φωνὴν λέγοντας «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἣν ἡτοίμασα» διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα και τὸ κράτος εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

† *Ἡγούμενος τῆς Σεβασμίας καὶ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,*

Ἰάκωβος ἱερομόναχος και οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ἡ Μονὴ αὕτη πρό τινων ἐτῶν ἦν παντελῶς κατεστραμμένη, και σήμερον δὲ δὲν ἡδυνήθη εἰσέτι ν' ἀνακύψῃ, ἀλλὰ χάρις ταῖς προσπάθειαις τοῦ μακαρίτου ἡγουμένου αὐτῆς, ὀσιωτάτου Παρθενίου και τοῦ ἤδη ἡγουμενεύοντος πανοσιωτάτου Βασιλείου ἔλαβε μεγάλην τροπὴν εις βελτίωσιν, οὐ μόνον τοῦ δάσους αὐτῆς ἀσφαλισθέντος, διὰ φερμανίου τὸ ὅποιον ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου εις κρύπτῃν τινὰ τῆς Μονῆς, ἀλλὰ και τῶν γαιῶν αὐτῆς καλλιεργηθεισῶν, τῶν πλείστων χέρσων μέχρι τοῦδε διατηρεῖ δὲ 300 περίπου αἰγοπρόβατα και 50 ἀγελάδας και βόας ἀροτῆρας. (ἔπεται συνέχεια).

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

ΖΗΤΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ
ΕΠΙ ΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

ὑπὸ

Ἀλεξάνδρου Ε. Λαυριώτου*

Ἀναθήματα δὲ εἰσι τοῦ Θεοῦ και αἱ εἰκονικαὶ ὕλαι, και τὰ ἱερά· και τὰ λοιπὰ σκεύη πάντα, και ἀπλῶς πᾶσα ὕλη ἀνατιθεμένη τῷ Θεῷ, καθὼς ὁ νομοθέτης, εἶπε, Μωσῆς· «ὅτι πᾶν ἀνάθημα ὃ ἀναθῇ τις τῷ Θεῷ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, και ἕως ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδοθήσεται· οὐκ ἀνταλλαχθήσεται· οὐκ ἐκποιήσεται· ἅγιον ἄγιον ἐστὶ τῷ Κυρίῳ». Δείκνυσι δὲ τὸ τοῦ νοσφισμοῦ και τῆς ἐκ τούτων μικρᾶς ἀφαιρέσεως, ἀσεβὲς ὁμοῦ και ἐπισφαλὲς ἐν Ἱερικῷ, ἅπληστος στρατιώτης ὁ Ἀχαρ, λιθόλευστος γεγονώς. Εἰ δὲ και τὸ τούτου ἀσεδήματος μέγεθος, τῆς ἀφαιρέσεως λέγω τῶν τοῦ Θεοῦ ἀναθημάτων παρ' ὀποιουδήτινος ἂν τῶν ἀνθρώπων και τολμηθῇ, βούλει μαθεῖν, και ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦτο μοι νόησον, πάντως δὲ οὐκ ἀμφιβόλλεις, οὔτε σύ, οὔτε τις ἄλλος τῶν εὐσεβῶν, ὅτι ὥστερ ὁ ἄνθρωπος... ἀσυγκρίτως ἐλάττονά εἰσι κατὰ τὸ σέβας και τὴν τιμὴν τῶν τοῦ Θεοῦ πραγμάτων. Ἰδῶμεν οὖν, τί Παῦλος ὀνομά-

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 445—447.

ζει τοὺς πλεονέκτας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἄρπαγας πραγμάτων· ὁ πλεονέκτης, φησί, εἰδωλολάτρης ἐστὶ· καὶ ἡ πλεονεξία, εἰδωλολατρεία ἐστίν· εἰ δέ τις παραναγινώσκει τὰ τοῦ Θεολόγου, δευτέραν εἰδωλολατρείαν τὴν πλεονεξίαν ἀποκαλοῦντος, ἐπιστόμιτον αὐτόν, εἰπὼν, ὅτι δευτέραν ταύτην οὐ τῇ ἀξίᾳ καὶ τῷ μεγέθει, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ εἴρηκεν, ὡς πρὸ τοῦ μεγάλου ἀποστόλου, μιᾶς γινωσκομένης εἰδωλολατρείας· εἰ δὲ ὁ τὰ τῶν ὁμοδούλων ἀφαιρούμενος εἰδωλολάτρης ἐστὶ· τί ἂν εἴποι τις εἶναι τὸν ἀφαιρούμενον τὰ τοῦ Θεοῦ ἀναθήματα· εἰ δ' ἐπὶ τούτοις ἄπορος ἢ εὕρεσις τῆς προσφόρου κλήσεως, ἀπορωτέρα πολλῶν πλέον φανεῖται ἐπὶ τῶν συντριβόντων μετὰ τῶν ὕλων, καὶ τὰς ἐγγραφομένας ταύτας ὑποστάσεις. Καὶ πάλιν· εἰ ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης προσκυνεῖται καὶ σέβεται ὁ Χριστὸς ἐν τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι αὐτοῦ, ὁ τοῦτον συντρίβων ποῦ καὶ μετὰ τίνων ταχθήσεται τέως ἐγὼ μὲν, παντάπασιν εἰπεῖν ἀπορῶ· ἢ μέντοι ἁγία ἐδόξη Σύνοδος ἐν μὲν τῷ Συνοδικῷ αὐτῆς τοῦ ἀποδαλλομένου τὰς εἰκονικάς ἀναζωγραφῆσεις, καὶ τοὺς χρωμένους ὡς κοινοῖς τοῖς ἱεροῖς κειμηλίοις καὶ τοῖς εὐαγέσι μοναστηρίοις, ἐπισκόποις μὲν ὄντας ἢ κληρικοῖς, καθαιρεῖσθαι προστάσει· μονάζοντας δὲ ἢ λαϊκοὺς τῆς κοινωνίας ἀφορίζει· εἴτα καὶ ἀναθεματίζει λέγουσα· οἱ μὲν οὕτως ἔχοντες, ἀνάθεμα ἔστωσαν· οἱ μὲν οὕτω φρονούντες, πόρρω τῆς ἐκκλησίας μενέτωσαν· ἡμεῖς τοὺς προτιθέντας τι ἢ ἀφαιροῦντας τῆς ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἰγ'. αὐτῆς κανόνι ἐρμηνεύουσα τί ἐστὶν ἡ καθαιρέσις τῶν τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου· καὶ τί ὁ ἀφορισμὸς τῶν μοναζόντων καὶ τῶν λαϊκῶν, τῶν διακρατούντων δηλαδὴ μοναστήρια καὶ ἱεροὺς οἴκους, καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἵνα κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῶσιν, ἐπάγει τῇ τοιαύτῃ αὐτῶν καθαιρέσει καὶ τῷ ἀφορισμῷ λέγουσα· «καὶ ἔστωσαν κατάκριτοι ἀπὸ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τετάχθωσαν ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται». Ἐπὶ τῇ τοῦ Κυρίου φωνῇ ἐναντιοῦνται τῇ λεγούσῃ «μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, οἶκον ἐμπορίου»· ταῦτα τοίνυν ἀναντιρρήτως ἐπὶ πλέον ἔσονται, τοῖς τὸν Θεοῦ πόστοτον χαρακτήρα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ταῖς εἰκονικαῖς ὕλαις τε συγκαταλύουσι, καὶ ταῖς ὕλαις χρωμέναις ὡς κοινοῖς, καὶ τοῖς τῆς ἀνθρωπίνης χρήσεως πράγμασι· καὶ βασιλεῖς ὡς οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἄρχοντες, καὶ ἄρχιερεῖς· ἐν γὰρ τῇ σοφίᾳ Σολομῶν οὕτω βοᾷ καὶ κηρύσσει· Ἀκούσατέ μοι βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦν-

τες πλήθους, γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου, ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου· ὅς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει, ὅτι ὑπηρεταὶ ὄντες, τῆς ἐκείνου βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξασθε τὸν νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε, φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπελεύσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται· ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δέ, δυνατῶς ἐτασθήσονται· οὐ γὰρ ὑποστέλλεται πρόσωπον ὁ πάντων Δεσπότης, οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος, ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν· ὁμοίως τε προνοήσει περὶ πάντων· τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. Τοιαῦτά σου περιπόθητε καὶ εὐσεβέστατε ἡμῶν ἀδελφέ, αἱ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν χριστιανῶν πληροφορίαι ἡμῶν· καὶ τὸ τῆς γραφῆς ποιῶν οὐκ ἐπαυσάμην διὰ Σιών λεγούσης, οὐ σιωπήσομαι· καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ, οὐκ ἀνήσω· Διατί, ἵνα μὴ τῇ ὑποστολῇ καθὼς ἐν τῷ Ἀβδακούμ γέγραπται· τὸ μὴ εὐδοκεῖσθαι κατακριθῶ. Φοβεῖ γὰρ με καὶ τὰ τοῦ Ἰεζεκιὴλ λέγοντος· Υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τῷ λέγειν τῷ ἀνόμῳ θανατωθήσῃ, καὶ σὺ οὐ διαστείλω αὐτῷ· οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστεῖλαι τῷ ἀνόμῳ τοῦ ἀποστρέφαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν· ὁ ἄνεμος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσῃ. Φοβεῖ δέ με πλέον, καὶ ἡ κατὰ τοῦ πονηροῦ δούλου φοβερά ἀπόφασις, τοῦ τὸ δεσποτικὸν κατορύξαντος τάλαντον, καὶ μὴ καταβαλόντος τοῦτο τοῖς τραπεζίταις.

Δήλωσις

Ἐπειδὴ ἱκανοὶ ἀπὸ τινος χρόνου ἐκ τοῦ ἔξωτερικου καὶ ἰδία ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας ζητοῦσι παρ' ἐμοῦ διὰ γραμμάτων τὸ «περὶ Ἐκκλησίας» εἰς δύο τόμους ἐκδεδομένον σύγγραμμά μου, διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐνόμισα νὰ δηλώσω ὅτι τὸ βιβλίον πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Δεπάστα—Σφύρα—Γεράρδου, οἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ἐπρομηθεύθησαν παρ' ἐμοῦ ἱκανὰ σώματα τοῦ συγγράμματός μου.

† Ὁ Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τοπογραφικοῦ ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῇ καταστάσει τούτῃ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τὴν τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΟΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

1948

HB ONY

878884

07/04/23

J. 4-726248